т. м. р. 187. като че от веднъж я ухапа ядовита гад' тб. 54. Въгрковати гадинка. а) насекомо що пълзи и въгрка, ~~[illegible]~~ отпилива като вълци, бълхи, дървеници. б) домашните въгрковати птици, кокошки мисирки, патки, пътици и изобщо и дивите птици: Стори ме, боже, престори ме каква годе гадинка, да вържия да си подвържня. Пв. в) изобщо животните между които и човекът: като прегледа некой прекудните извършвания на тази сгада гадини. Л. Д. 1872 р. 158.

гадинки (та) умн. от гадина

гадинчица (та) умл от гадинка

гадищица (та) р. ср. множ. от неупотрб. гадищица, гадищенята на гадовете: бягай, бягай гиту со твоите гадищица. М. р. 524.

гадяние (то) от гл. гадя

гадя, гл. дл. коря, хуля, лъмря, псувам: Дой/ви да послушаш как ме мама гади. Пх. 18. 50) Звеки и строго гадяше. Л. Д. 1876. р. 36. попхапивам.

гадя се гл. възв. гадя себе си; карам се.

гайдам, гл. дл. в. гуйдам, турям, бякам.

газ (ът) течност въздухообразна; вещество ~~[illegible]~~ течно, което горят да светят. Соср. видело: во~~[illegible]~~дороден, киселороден газ.

газепчия (та) м. р. тоже що газеп и газебия.

газеплик (ът) ярост, лютина, гнв. = пляк

газда (та) срб. 1) домакин, който приема гостье 2) крадцоприемци (газди, ятаци) Гп. 182.

газибара (та) 1) който гази барите. 2) който нему мисли какво прави и какво ще стане.

газибарче (то) конче газибарче пдс. кон който не се бои да гази каквато и да е вода.

гази, победител: гази Михал бей.

газилер, мн. от гази, победители: газилер халваси: халва на победителите. Гп. 251.

газия (та) м. р. тоже що гази. турски гонак.

гадка (та) в. гатанка, притча: Ние символически като на гадка, зехми главата. Л. Д. 1874 р. 112.

гадкам, гл. срд. в. гадая и гатанкам: Колко девойки си гатаеват на сурова година пръстените, та да си гадкат за урисаник си. Л. Д. 1874 р. 170.

гадлив, а, о, -и (ът) маркодрица, който обича да гади.

гадня се вмясто падня се: Х. I. 158

гадулка в гъдулка.

гадък, дка, о, -и (ът) 1) гнусав, мръсен, умразен от което се потръсва некому. 2) противен на глед, на вкус и на слух. 3) срамотен, безчестен.

Гае име мъж. Гаев, а, о, -и (ът) на Гая

гаевица жена на Гая

гаевичин, а, о, -и (ът) на Гаевица.

~~газ (ът) въздухообразна течност в видело.~~

газе (то) и и трисмдх повече умл. от газета.

газеб. вм. газет.

газебия (та) м. р. стриха, неразбран, лют, бърз лух; натрасничав, побойник: Хега и блазни да има тримъря в едно време, Едни гонелия, други ганелия, и трети газебия. Пос.

газей — ~~[illegible]~~ (ът) кога вали сняг и пада в рядката и не се още стопил както влезвал: ръкати носи газей. 2) на твоя 'ст станало газей, лигави, разстиквило се, отпуснало се.

газеп—пи (ът) тур. в. газебия, лош, яровит

газета (та), вестник, журнал.

газетар (ът) който издава или раздава газета

газел един вид турски напев.

гази-блато тоже що газибара.

газение (то) от газя.

35